יעקב אגמון
שדרן, במאי ומפיק
(2020-1929)

נולד בפולין ועלה בגיל 4 לישראל. היה חבר בתנועת הנוער השומר הצעיר. לאחר מכן הגיע לקיבוץ הראל, שם החל את פעילותו כמפיק אירועים במסגרת התנועה הקיבוצית. שימש כתב ומזכיר מערכת השבועון "רימון". ב-1958 ארגן את חגיגות העשור למדינת ישראל, שנחשבו חדשניות וככאלה שלא נראו כמותן. בחגיגות אלה הוקמו לראשונה בישראל במות בידור של יום העצמאות עם זיקוקין די-נור, שהפכו מאז למסורת, והתקיים חידון התנ"ך הראשון.

ב-1958 מונה למנכ"ל הקאמרי, ב-1964 הקים את תיאטרון בימות, שבמסגרתו העלה הצגות מגוונות וחדשניות לאותן ימים, בהן: "המגילה" – שירים ביידיש מאת איציק מאנגר, ערב שירי נעמי שמר, "הכלה וצייד הפרפרים" של נסים אלוני עם גילה אלמגור ויוסי בנאי, המופע של חוה אלברשטיין ועוד. בימות העלה את המחזה הראשון שעסק בנושא ההומוסקסואליות – "הנערים שבחבורה".

בין השנים 1978-1973 ניהל את האנסמבל הקאמרי, מקהלת רינת, והפיק מופעים שונים במסגרות פרטיות וציבוריות. ב-1978 הקים את תיאטרון בית ליסין, וניהל אותו במשך שמונה שנים.

בין השנים 1994-1989 הקים חברה להפקות בשם "בימות 2000". במסגרת זו הפיק את פסטיבל הצגות היחיד "תיאטרונטו", שאותו הוא המשיך להפיק מאז מדי שנה וללא הפסקה במשך למעלה משני עשורים. שימש גם מנכ"ל פסטיבל עכו ומרצה בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל־אביב.

ב-1995 מונה אגמון למנכ"ל ולמנהל אומנותי של תיאטרון הבימה, ופנה גם לכיוונים יותר פופולריים דוגמת ההצגה "מרי לו", המבוססת על שיריו של הזמר צביקה פיק. כעבור עשור פרש מהבימה ושב לעבוד כמפיק עצמאי. באוקטובר 2010 מונה לשמש מנכ"ל התיאטרון הערבי-עברי ביפו.
לאורך עשרות שנים הגיש בגלי צה"ל את התוכנית הפופולרית "שאלות אישיות".
זכה בפרס התיאטרון הישראלי על מפעל חיים (2007).

עיריית תל־אביב-יפו קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתו, ברחוב ארנון 22

חותם אישי עם יעקב אגמון בחינוכית
https://www.youtube.com/watch?v=pMG6lJG4-mA